

GAZETA

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 18GO STYCZNIA ROKU 1820 we WTOREK.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.

Gdy w miejsce dotychczasowo używanej taryfły celney nowa postanowiona jest, i ta nowa taryffa od dnia 13 Stycznia r. b. jest obowiązującą, przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nową tę taryffę podaje do wiadomości publiczney, przez przyłączenie iey do Gazet arkuszami ciągle aż do końca. — w Warszawie dnia 14 Stycznia 1820 roku.

Minister Prezydujący
(podpisano) J. Węgleński.

Sekretarz Jeneralny
(podpisano) Kuszyński.

z Krakowa 9 Stycznia.

SEYM KRAKOWSKI.

Na sessyi d. 31 Grud: wprowadzono projekt prawa o urządzeniu kunsztów, rzemiosł i professyy. Ten, gdy po różnych wnioskach dążących do uczynienia niejakich w nim odmian wzięto do sekretnego głosowania, nie utrzymał się z względu na 13ty artykuł konstytucyi.

z Petersburga 24 Grudniu V. S.

N. Pan mianował nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra swojego przy dworze hiszpańskim Tatyszczewa Radcą tajnym rzeczywistym; Dyrektorów, archiwów pete burskich kolegiij spraw zagranicznych rzeczywistego

Radcę stanu Diwowa, i archiwów moskiewskich rzeczywistego Radcę stanu Malinowskiego Radcami tajnymi i Senatorami; a Jenerał — wojennego Kommissarza Jenerał — Porucznika Tatyszczewa orderem S. Alexandra Newskiego ozdobił.

Jenerał-Adjutant JCMości, Jenerał dyżurny głównego sztabu Zakrzewski otrzymał od N. Pana w darze złotą tabakierę z wizerunkiem N. Cesarza.

W 11 numerze dziennika rossyjskiego pod napisem: Wiestnik Ukraiński wyczytujemy wiadomość z Chotmyska w Gubernii kurskiej o takim zjawisku przyrodzenia.

„Dnia 12 (24) Listopada o 4 po południu ogromne chmury pędzone wiatrem północno-wschodnim zaćmiły światło dzienne. Błyskawice nieprzerwanie rysowały tę czarną powłokę, i grzmoty, oraz pioruny straszne były jeden po drugim. Późem padał deszcz gwałtowny przez całą godzinę. Po tej strasznej burzy, ciemność jeszcze większa nastąpiła, i w najeździejszych chmurach ukazała się kula ognista także z między północy i wschodu, wyrzucająca iskry daleko. Stanąwszy nad samem miastem Chotmyskiem kula ta, pękła nad piakiem za rzeką Waroła.

A U S T R Y A.

Kommissya, mianowana według przepisów uniwersału z dnia 22go Stycznia 1817 do roztrząsania czynności fauduszu umarzającego procentowy dług stanu, zgromadziła się tym końcem po upłynieniu skończono-

go w dniu ostatniego Sierpnia r. 2. piątego półrocza od utworzenia funduszu umarzającego, i zdała w téj mierze sprawę Cesarzowi. — Umorzenie wykupionych obligacyi dwa i pół procentowych dawnego długu Stanu wynoszącego w kapitale pięć milionów ZR. przedsięwzięte będzie publicznie, i po ukończonym obrachunku tychże obligacyi ogłoszone. — Czynny majątek funduszu umarzającego nowy dług Stanu wynosił z końcem czwartego półrocza, to jest z końcem Lutego 1819, 73,894,269 ZR. 27 Kr. Z końcem piątego półrocza, to jest z końcem Sierpnia 1819, podniósł się o 7,866,380 ZR. 29 $\frac{1}{2}$ Kr., w ogóle zaś, od 1 Marca 1817 podniosł się o 31,625,022 ZR. — Roczne wpływy funduszu umarzającego nowe długi Stanu wynosiły z końcem Lutego 1819 do 6,383,415 ZR. 57 Kr. w M. K. i 927,530 ZR. 29 Kr. w W. W., z końcem Sierpnia 1819 wynosiły 6,759,853 ZR. 8 Kr. w M. K. i 902,204 ZR. w W. W. W ogóle zaś, przychody tego funduszu od dnia 1go Marca 1817 pomnożyły się o 4,540,509 ZR. 8 Kr. w M. K. tudzież o 134,548 w obligacyach 5procentowych, a zmniejszyły się o 72,701 ZR. 57 Kr. w W. W. — Przez wpływy funduszu, które na spłacenie nowego długu Stanu procentowego poświęcano, i wyłącznie na ustawiczne wykupowanie obligow, od których procent w momencie konwencyi płaci się według obiegowej wartości, wykupiono i wyciągnięto z obiegów w ciągu piątego półrocza 8,064,285 ZR. 17 $\frac{1}{4}$ Kr., ogółem zaś, od 1 Marca 1817, 30,285,512 ZR. 15 $\frac{1}{4}$ Kr. w wzmiankowanych obligach. — Na spłacenie dawniejszego długu Stanu otrzymał fundusz umarzający ze Skarbu Stanu od 1 Marca do końca Sierpnia 1819 — 1,000,000. W ciągu tegoż czasu umorzył tenże sam fundusz z dawnych obligow, za pośrednictwem wykupna wedle kursu, 3,807,479 ZR. 58 $\frac{1}{4}$ Kr., wyciągnął zaś z obiegów, dodając wpłynione do kass i funduszw iako nadzwyczajne uposażenie przyznane 1,040,372 ZR. 58 $\frac{1}{4}$ Kr., razem 4,847,852 ZR. 58 Kr. — Cała ogólna ilość umorzonych i z ksiąg kredytowych wymazanych obligacyi dawnego długu Stanu wynosi 13,048,914 ZR. 46 Kr., z których umorzono już publicznie w dniu 4 Sierpnia 1819, 5,596,701 ZR. 50 $\frac{1}{4}$ Kr.

Narady kongressu ministrów dworów niemieckich, w Wiedniu odbywają się regu-

larnie trzy razy w tygodniu pod przewodnictwem Xięcia Metternicha, a P. Gentz trzyma protokół tych narad.

P R U S S Y.

Kommissya wyznaczona od Króla naszego do ułożenia przyszłej konstytucyi stanowej ciągle pracuje, pomimo wyścia z niej ministra stanu Barona Humboldt.

Ziechał do Berlina Xięzę Namiestnik w W. Xięstwie Poznańskim z Xiężną małżonką swoją.

N I E M C Y

Król Wirtemberski mianował Hr. Reichach dożywotnim członkiem pierwszej Izby Seymowej.

W Królestwie Hanowerskiem rozpuścić mają 16 batalionów Landweru.

Podług doniesienia akademii umiejętności w *Munich*, dnia 20go Grudnia uczuć się dało w *Mittenwald* trzęsienie ziemi, które blisko 8 sekund trwało.

78 etnia wdował *Zwengen* w *Fuldzie* ze 131 potomków ma jeszcze 87 żyjących.

F R A N C Y A.

IZBA DEPUTOWANYCH.

Na syssyi tey Izby dnia 30go Grudnia gdy po przeczytaniu opisu sessyi dnia 24go zapytał Prezes, czyli który z Deputowanych nie ma co do powiedzenia przeciw temu opisowi, zabrał głos P. Benjamin Constant, i tak mówił: — „Wszyscy dostrzegliście zapewne, że słyszany dopiero co opis sessyi, acz długi, przecież jest bardzo niedokładny. Mowy ministrów rozebrane są w nim z najmniejszymi szczegółami, twierdzenia ministra spraw zewnętrznych iak najstaranniej przytoczone, gdy o mowie kolegi naszego, który na mowę tego ministra odpowiedział, zupełnie zamilczano. Nie chcę powracać do rozprawiania o tém, co na sessyi dnia 24go Grudnia powiedziano, ale powinienem coś w téj mierze przytoczyć. Powiedział minister, że wybory odbyły się pod wpływem fakcyi. Odpowiadając na to twierdzenie, dziwne w ustach ministra będącego Deputowanym, który winien Izbie uszanowanie i kolegom względy, odpowiadając mówię jeden z szanownych kolegów po ministrze mówiący,

uczynił uwagę, że w narodzie mającym rząd reprezentacyjny nie powinienby minister pozwalać sobie takiego twierdzenia, nie mając pewnych na poparcie go dowodów. P. Minister spraw zewnętrznych był wtedy obecny, a uwaga kollegi naszego była widocznym wezwaniem tego ministra, aby dowiódł twierdzenia, bez czego, jest krzywdzącym i obelżywem dla obierających obywateli we Francyi, i dla wielu Deputowanych. Wszelako minister nie zabrał głosu, i ani słówka na to wezwanie nie wyrzekł, przez co okazał, że twierdzenie jego błędne było. Otóż opis sessyi waszcy to był powinien wyrazić, a przeciw zamilczał. Mógłbym żądać sprostowania; ale że uczynione teraz przeze mnie uwagi będą ogłoszone przez umieszczenie ich w opisie dzisiejszey sessyi, nie chcę zatrudnić Izby głosowaniem w téj mierze. Przystając na wyknięciu uchybienia, i wzywam układających (opisy sessyi naszych, aby je pilniey i dokładniey opisywali. „

Zabrał potem głos P. Argenson imieniem kommissyi petycyjney. Gdy przyszło do petycji kapitana Duplona urzędnika Legii honorowey, w której prosi, aby jako członek téj Legii całkowitą pensją pobierał, i żeby położony już był koniec iéy zmniejszaniu, wszedł do mównicy Jenerał Foy, i tak mówił:

„Kapitan Duplon jest walecznym oficerem. W obecności moięy urwała mu nogę kula działowa podczas bitwy przy Salamance. Popieraając ją petycją jego, i zwracając waszą uwagę na takowe petycye nie raz już podobne Izbie przez różne członki Legii honorowey, stać w obronie nie prywatney, lecz całego narodu sprawy. Przez czwartą część wieku wszyscy prawie obywatele na i byli żołnierzami, a od nastania pokoju, żołnierze nasi stali się znawu obywatelami. Pamiętamy, uczucia, nadzieje, wszystko było i jest wspólnem między massą ludu a starem wojskiem naszym. Wychodzące z tey tu mównicy słowa dla pocieszenia ślachetney nędzy, chciwie chwywane są aż po najlichezych chatach. Robi się w całej Francyi echo, gdy tu kto imiona: *honor i oyczyzna* wymawia! Blisko 18 lat od ustanowienia Legii honorowey upłynęło. Samowładny już wtedy rząd nie zgłębził kształtu rządu reprezentacyjnego. Długo z wszelką wolnością roztrząsano prawo z dnia 29go Włoreal roku 1790

tak w Trybunacie, iak i w Ciele prawodawczem. Nowe to ustanowienie Legii honorowey przeznaczone było, aby trwało w dalekie wieki: wyznaczono iey w dobrach uposażenia. Będąc w dniu urodzenia swego starą już co do chwaly, wyrzała gwiazdę swoię żywym światłem iasniejącą. Legia honorowa przywiązana została do ziemi przez nadane iey w gruntach własności, a połączone ją z rządem politycznym przez nadanie iey członkom prawa głosowania na zgromadzeniach wyborowych, i stanęła na czele dobra towarzyskiego przez swój cel szczególny, to jest, utwierdzenie skutków rewolucyi. — Mnóstwo płatnych urzędów zastrzeżono Legiionistom. Skoły publiczne przyymowały synów tych, którzy umierając dla oyczyzny, zostawiali dzieciom swoim za oycza naczelnika rządu i kraiu. Otworzone były domy przytułku dla ich córek osieroconych, dla zachowania ich od zepsucia obyczajów. Przezorna względność rządu rozciągnęła się do siedlisk uwolnionych ze służby wojkowych, i nadała im wsparcie stosowne do ludności mieysce, gdzie osiedli. Więcey dał rząd, aniżeli obiecał, i nikt go nigdy o rozrzutność w téj mierze nie obwiniał. Jakkolwiek nagrody te zdawały się znaczne, były przeciw mnieysze od zasług. — Nie można grać długo bezkarnie w grę wojenną. Wojna wydała na świat Napoleona, w wojnie wzrosł, ale go téż wojna zwała. Powróciwszy Król na tron przodków swoich, uznał, że nowy towarzyski porządek zagnieździł się już niewziuszenie we Francyi przez dobrowolne ezy przymuszone należenie dwóch całych pokoleń do wypadków 25 lat ostatnich. Zatwierdził Król uroczyste tak za siebie iak za następców swoich, i na wieczne czasy, wszystkie materialne i moralne interesa; materialne, potwierdziwszy sprzedaż własności narodowych; moralne, ogłosiwszy się naczelnikiem i wielkim mistrzem Legii honorowey. A iakby nie dość było na zapewnienie danem 72gim artykułem karty konstytucyjney, okazał Ludwik XVIII. osobną ustawą wysoki szacunek, iaki ma dla naszey Legii honorowey. Ordery S. Michała, Ducha S., i S. Ludwika ustanowili niepopularni Królowie. (Tu dał się słyszeć szmer na prawey stronie sali, a P. Marcellus zawołał; To nie prawda). Mówiąc dalej Jenerał Foy rzekł znown; Ordery te ustanowili bardzo niepopularni Królowie Lu-

dwik XI. Henryk III, i Ludwik XIV, (To nie prawda, zawołało znowu kilku członków z prawej strony. — Mówca chciał myśl swą prawej stronie objaśnić, ale mu krzyk nie dopuszczał. Zawołał Pan Chauvelin: mów WCPan do Izby! — Mówca dobywszy głosu, i obróciwszy mowę do Izby, przenożył hałas, i tak znowu rzecz swą prowadził;) — „Przyjemna i rozczulająca fikcja przypisała początek Legii honorowej bohaterowi z dynastji Burbonów. Henryk IV. stał się patronem walecznych (Tu zawołano: Brawo! Brawo!) — Powiedziałem wam, MCPanowie, co Król, używając nieokreślony władzy, dla Legii honorowej uczynił; teraz wam powiem, co przeciw niej konstytucyjni ministrowie Królewscy uczynili. Rok 1814 jest jeszcze w pamięci waszej obecny; nie zapomnieliście, iaka zaraza tytułów, pensy, stopni i wstąg ordo owych utrapiała kraj nasz w chwili nawet, kiedy potęga nasza zmniejszyła się, i kiedy nam cudzoziemcy rozkazywali. Do owego czasu, gwiazda Legii honorowej była w wojsku nagrodą za krew przelaną, a potem szafowano nią za niewiedzieć iakie, a przynajmniej obojętne usługi. W trzech miesiącach rozdano 6,000 ozdób tej Legii! Przypuszczono kupami do Legii takich wojskowych, którzy się nigdy nieogrzewali przy ogniu w obozach rozkładanym. W krótkie potem zwiastowano umniejszenie płacy zastosowane do dochodów, iakie Legia utraciła; a ustawa pod dniem 3 Sierpnia 1814 r. oznaczyła zmniejszenie ię do połowy. Było to jawnym uchycieniem dobrej wierzze z strony owczesnego ministryum, bo Karta konstytucyjna zapewniła prawa Legionistów takie, iakie zastała. Było to bankructwo, bo wypłata pensy ustala bez poprzedniego uwiadomienia i zezwolenia wierzycieli. Było to bankructwo podstępne, bo stan czynny i bierny kassy dowiódł później, że zmniejszenie płacy nie odpowiadało 50 za 100. — Wiadomo, iak smutne i szkodliwe wrażenie sprawiła w narodzie i wojsku ta niepamięć na dobrą wiarę przyobiecaną. Nadszedł miesiąc Marzec w r. 1815. Niebezpieczeństwo, które oświeca względem przeszłości tych nawet, którym poznanie przyszłości zakrywa, podało do myśli słuszne, ale zapóźne prawo pod dniem 15 Marca. Oddano wojskowym członkom Legii honorowej całkowitą ich pensyą z zaległościami.

Tu zboleścią Francji zażęło się nie-szczęście Legii honorowej. Wszakże Król, powróciwszy do nas powtórnie, spojrział na nią pocieszającym okiem. Dał ię W. Kanclerza w osobie iędnego z szanownych naczelników wojska naszego. Lecz zapewne nieszczęme owego czasu okoliczność wniwecz obróciły nadzieie, iakie ten wybór z ią tował. Prawo z dnia 15 Marca roku 1815 zostało bez skutku. Co większa, Legia oddana znowu pod moc postanowień królewskich, była zupełnym upadkiem zagrożona.

„Prawo z dnia 29 Floreal roku 1800 nie nadało zaszczytów Legii honorowej tym, którzy załżyli na nie w dyplomacye lub na urzędach cywilnych, chyba, jeśli odbywali kiedy służbę gardystów narodowych w miejscu ich zamieszkania. Ten przepis poczytali za czezy układający ustawę królewską. Między pobudkami wyłożonemi za projektem prawa roku 1800, najsilniejszą była wielka myśl, aby wiedeń niezako pęć zebrać znakomite talenta, wielkie cnoty, świętą odwagę i męztwo, i w elkiego rodzaju chwałę iędnym wieńcem otoczyć. Jedność Legii znikła w szczegółach tytułu 4go ustawy, stanowiącego tryb przyzymowania odmienny dla kawalerów cywilnych i wojskowych. Pierwsi tylko wykonywają przysięgę przyięcia przed trybunałami, a drugich przyymiają uściśnieniem busterkim i przyłożeniem szpady do lewego ramienia. Formalność ta, owa reszka obyczajów wcale innego wieku, zdaie się szanowną, że przyszyła do nas powleczoardzą czasu; lecz nasza Legia honorowa, ta corka bohatyrskiego wieku, nie ma nic do zazdroszczenia dawnym ustanowieniom, ani do pożyczenia od nich. Legia honorowa nie jest bynajmniej podszewką orderu S. Ludwika. Podług prawa roku 1800, Kawalerowie Legii wykonywali przysięgę, która w pamięci moięj mocno utkwiała. Przysięgli zachować w całości kraj, bronić monarchy, praw oyczystych i własności przez też prawa zapewnionych; walczyć wszelkiemi sposobami, iakie sprawiedliwość, rozum i prawo upoważnia, przeciw powrotowi feudalnego rządu; przykładać się całą siłą do utrzymania wolności i równości, tych to podstaw konstytucy naszych. Przysięga taka, prawdziwie francuzka i wiele znacząca, niema nic w sobie niezgodnego z politycznymi zasadami, ogłoszonymi

przez dawcę Karty konstytucyjney. Na miejsce ięy wprowadzono czczą formułę, i dodano niewiem jakąś powinność wyiawiania spisków, co ma nieprzyzwoitość łączenia nieczystych i wyobrażeń policyjnych ze czołą honoru. „ (Tu P. *Lafayette* i prawie cała lewa strona zawołała *Brawo!*) — W dalszym ciągu mowy utyskiwał Jenerał *Foy* na terazniejszy tryb administracyi Legii honorowey, która dawniēy zostawała przy Radzie z wielkich urzędników Państwa złożonēy, a teraz poruczona jest tylko W. Kanclerzowi Legii, wcale nieodpowiedzialnemu, i lubo nie jest ministrem, nie jest atoli w wydziale żadnego ministra. Narzekał tenże mówca na niezmiernie wydatki, na zwrócenie Xięciu *Kodeuszowi* zamku w *Ecouen*, na który Legia honorowa 1,400,000 wyłożyła, na wyznaczenie z dochodów ięy gorszących pensy, i danie nieudowodnionych wynagrodzeń. — Po czém tak dalēy mówił:

„ Co do zaległości Legionistów, te są ogromne, bo około 40 milionów fr. wynoszą. Pocieszcie się MCPanowie, rzekną wam Legioniści; honor i oyczysza są ha tēm naszym. Dosyć dla nas, aby nam prawa nasze w niezawodny sposób były nadal zapewnione; poczém niech Król do naszych wspaniałości przemówi, a tēy chwili otchłań zaległości i dobrowolnemi ofiarami naszymi będzie zatkana. Takąż ofarę uczynią niezawodnie i wyższe stopnie Legii, nawykłe już do większych ofiar i strat. Niczēm są dla nas ofiary, dla nas, przywykłych cierpieć dla oyczyny, i obowiązanych za nią umierać. — Al- są biedacy, których iak naysprzedzēy zaratować potrzeba. Jęż to Legionistów oddalonych z woyska żebrać musi? któż z nas nie widział ludzi, niegdys uszlacheconych przez dowództwo, których teraz głód zagnął do naysięższych robót? Któż z nas nie napotyka codziennie takich, których ślachetny wstyd przywodzi do ukrywania pod mizerną odzieżą wstażki krwi ich ufarbowanēy? Nie opóźniajmy zanieś prośby do Króla, aby położył koniec skarżącym się głosom. Nadane za zozyty dawnemu mężtwu, niech ożywiają zbawiennym ruchem to młodociane woysko, które zdalny minister (*Couvion St. Cyr*) w dwóch latach Francyi wystawił, a którym zarządzanie zawczasie opuścił, bo patriotycznego dzieła swego nie dokonał, zawczasie może nawet dla naszēy przyszłości,

iako niepodległego narodu. Wymierzona walecznym sprawiedliwość stanie się dla towarzyskiego stanu naszego źródłem polepszeń. Odziedziczona chwala żyć będzie spokojnie, i więcēy uszanowania odbierać będzie, gdy przestanie bydź nieprzyjaciółką chwały nabytēy. Żądam, aby nie tylko petycja Kapitana *Duplan*, ale i wszystkie, od trzech lat podawane względem Legii honorowey, odesłane były pod ostateczną rozwarę ministrów. „

Mowa ta wielkie wrażenie sprawiła, i prawie jednomyślnie, bo sześciu tylko Deputowanych h wyiawszy, nakazała J. ha przesłać tę petycyę ministrowi przychodów, i przyzłēy kommissyi budżetowey. Co do innych petycy takowych, powiedział Prezes, że J. ha, nie wiedząc o dawnych, nie może na nie głosować. — Na tēm się sessya dnia 30 Grudnia zakończyła.

Słychać, że na naysprzedzēy sessyi po nowym roku mają ministrowie przynieść projekt prawa zawierający zapewnienie osobistēy wolności.

Zapewnia Dziennik *Rozpraw*, iż kommissya petycyjna uchwaliła nie zdawać Jzbie sprawy o petycyach przez wielu podpisanych, bo takich karta konstytucyjna zabrania. Członek tēy kommissyi P. *Mestadier* ma donieść Jzbie o takiēy uchwale kommissyi, co da zapewne powód do żwawych i burzliwych sporów. — Tenże *Mestadier* ma zdać Jzbie Deputowanych sprawę o petycyi podanej do niēy przez Pana *Vincent* takiēy samēy, iaka była Jzbie Parów podana, a którą kazala, iak się doniosło, pozarzać za salą obrad, to jest, o cofnieniu prawa, które królobójców na wygnanie skazało.

Deputowany *Courvoisier* spotkawszy się z Jeneralem *Foy* po mowie, którą miał za Legią honorową, powiedział mu: *Jenerale, takżeś mówił o Legii honorowey, iakęś na pozyskanie iey ozdoby działu.*

Dnia 30 Grudnia w południe odebrał Król w sali tronowey powinszowania z powodu nowego roku od sztabów i officerów gwardyi narodowey, gwardyi królewskiej i osady paryskiej; dnia zaś 31 z rana od ministrów, a w południe od wielkich deputacyi obu Jzb prawodawczych. Deputacyi drugiey Jzby tak król na powinszowanie odpowiedział: — „ *Polegam na pomocy waszēy*

w odparciu wewnętrznych nieprzyjaciół. *Wiedoma wam wola moja, która jest niewzruszona.*

Zdarzenie, iż żołnierz ze straży gwardyi Królewskiej do uciekających kilku złodzieiów w *Paryżu* wystrzelił z karabinu, i jednego z nich zabił, dało powód Marszałkowi *Xciu Raguzy*, dowodzącemu przez ten kwartał gwardyą królewską, do wydania rozkazu, aby żadna straż z tej gwardyi, przy której nie ma officera, nie miała nabitych karabinów. Przypomniał oraz żołnierzom, iż nigdy broni swej użyć nie powinni, chyba w własnej obronie, i że przeto niepowinni nią użyć, ani z niej strzelać do tych, których im gonić i imać kazać.

Ziechała z *Frankfortu* do *Paryża* *P. Józefowa Bonapartowa*, i stanęła w swoim pałacu.

Książę Montfort (Hieronim Bonaparte) kupiwszy dawniej dwie piękne majątności we Francyi, za które dał około 900,000 franków, zamiłił je potem za dobra leżące w *Xięstwie Łukieskiem* i prowincyi *Massa-Carrara* Prawo r. 1814 wyzuło rodzinę *Bonapartów* z tych tylko dóbr, które kto z niej darmo dostał. Nabywcy więc przez zamianę dóbr *Hieronima* we Francyi utrzymali się przy nich, a *Hieronimowi* na żądanie dworu austriackiego popierającego pretensye *Arceksiężniczki Beatryx*, odebrano te, które miał z zamiany we *Włoszech*. Teraz więc *Xiężna Montfort*, z domu *Królewna Wirtemberska*, zapozwała, jako małżonka *Hieronima*, do sądu stronę rzecziwną, żądając skassowania kontraktu zamiany, a to na mocy artykułów 727 i 729 kodexu cywilnego.

Rozruchy, iakie zaszły były w *Sierpniu* między uczniami szkoły prawa w *Paryżu*, nastąpiły między uczniami szkoły lekarskiej w *Tuluzy* do tego stopnia, iż dla ich usmierzania, siły zbrojne użyć musiano. Donoszący o tém dziennik *Tuluzy* naznaczył za prawdziwą przyczynę tego rozruchu podwyższenie opłaty od zapisu uczniów, którego się niektórzy profesorowie od nich domagali, lubo Komisya oświecenia publicznego dawno już przepisała, ile płacić należy.

Podczas ostatniego wystawienia na widok publiczny w *Paryżu* płodów sztuk i przemysłu było także popiersie *Rasyna*, zrobione z marmuru przez rzeźbiarza *Stubińskiego*,

które Rząd miastu *Laon* podarował i przesłał.

Roboty około kanału *Monsieur*, a dawniej *Napoléona*, który ma połączyć *Ren* z *Rodanem*, idą z coraz większą szybkością.

W *Listopadzie* zaszło w *Paryżu* 18 samobójstw, których się 12 mężczyzn, a 6 kobiet dopuściło.

Między 20 skrytymi szulerami, których poymano i uwięziono w *Paryżu*, jest 14 starych kobiet.

P. Friffaud w *Poissy* kazał zrobić żelazną maszynę kosztującą 200,000 franków, która za pomocą wody w przeciągu roku umiele około 25,000 worów zboża.

HISZPANIA.

Dnia 2 *Stycznia* związek między *Madrytem* a *Andaluzyą* będzie przywrócony.

Podług listów z *Kadyxu* pod dniem 28 *Listop.*, nadszedł tam rozkaz czynienia przygotowań do wypłynienia 6000 wojska do *Ameryki*.

Pomimo znacznej nagrody, nie można jeszcze odkryć sprawców fałszywych rozkazów wydanych do milicyi naszey.

ANGLIA

PARLAMENT

Izba wyższa.

Wielki kanclerz *Lord Liverpool* i *Lord Melville* donieśli tej Izbie dnia 30 *Grudnia*, że *Xiężę Reient* zatwierdził *bille* względem opłaty sięplowej od pism peryodycznych, tudzież względem pisemek buntowniczych i bezbożnych; poczem odroczone obrady Izby do dnia 15 *Lutego* r. 1820.

Izba Niższa.

P. Grenfell na ostatniej sessyi tej Izby usprawiedliwił się z uczynionych sobie zarzutów z okoliczności podanej prośby przez *P. Irving* księgarza. Potem *Lord Castlereagh* oświadczył, iż uchwała względem wypłaty bankowej w gotowiznie żadney niepodpadnie odmianie, i doniósł, że obrady Izby będą odroczone do dnia 15 *Lutego*. — *P. Calcraft* okazał nieukontentowanie z powodu tak długiego odroczenia parlamentu, a oraz i z tego, że z początku niedochodzono przyczyn krajowej nędzy, ażeby ludowi w czémkolwiek ulgę

przynieść można było. Poczem odroczone obrady do dnia 15 Lutego r. 1820.

Wychodzą teraz w Londynie następujące dzienniki. — Co rano, opozycyjne: *The Times, the Morning Advertiser, the Morning Herald, the Morning Chronicle, the British Press*. — Bezstronny: *The Public Ledger*. — Ministrowskie: *The Morning Post, the New Times*. — Co wieczór, opozycyjne: *The Globe, the Star, the Statesman*. Bezstronny: — *The Traveller*. — Mini-trowskie: *The Courier, the Sun*, — a oprócz nich ieczcze 42 różnych politycznych dzienników.

W *Westminster* od dnia 13 Grudnia r. 1818 do 14 Grudnia roku 1819 urodziło się 24,300 dzieci, umarło zaś 19228 osób. Po między temi, umarło w 2gim roku życia 4779, między 80 a 90 rokiem 666, — między 90 a 100, 144, jedna zaś mająca lat 105.

Z miejsc rękodzielnych przychodzą ciesząca wiadomości o ustających zaburzeniach.

Od Bozego narodzenia ciągle tu mamy mrozy; tego tygodnia śnieg nawet padał.

Liczba ubogich dzieci utrzymywanych w parafiach londyńskich wynosi 15430.

W Ł O C H Y

Niedawno Kwakier *Steevan* miał posłuchanie u Papieża. Gdy go w kapeluszu na głowie wpuścić nie chciano, a odkrycie przed kimkolwiek głowy sprzeciwia się głównym zgromadzenia tego zasadom, prosił, ażeby kto w przedpokoiu zdiął mu z głowy kapelusza. Przysługę tę uczynił mu Pan *Capaccini*.

Wypadek ten przypomina następujące zdarzenie. Kwakier *Penn* miał raz posłuchanie u Króla angielskiego *Karola II*. Wierny swoim zasadom *Penn*, przybliżył się do niego w kapeluszu; a widząc, iż Monarcha stoi przed nim z odkrytą głową, z zimną krwią rzekł do niego: *Nakryj głowę przyjacielu Karolu!* na co Monarcha z również zimną krwią odpowiedział: *Nie troszcz się przyjacielu, gdyż ieden z nas musi stać z odkrytą głową.*

Sławny malarz *Lawrence* wyjechał z *Rzymu* do *Anglii*.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi

Ukaz Jego Ces: Królew: Mości Senatowi: Rządzącemu wydany względem stosunków han-

dlowych między *Cesarst. Rossyy:* a *Król: Pol:* podaie o wiadomości publiczney iak następuje:

„Mając za ustawiczny cel starań naszych od czasu połączenia z Cesarstwem Wszech Rossyy Królestwa Polskiego, ażeby kwitnący stan handlu i przemysłu obudwóch państw był ugruntowany na zupełney wzajemności korzyści wiernych poddanych naszych, nie przestawaliśmy ułatwiać handlowe ich stosunki, przez usuwanie zachodzących w tej mierze trudności, końcem aby przez ścisleysze połączenia wspólnych korzyści ustalić co raz więcey związek, mający na zawsze ożywiać ludy przez świętą wolą wszechmocnego Boga pod iednym i tem samym berłem połączone. — Dla dopomagania w tém przedsięwzięciu przyznaliśmy teraz za rzecz nieodbitie potrzebną *naprzód:* ustanowić zupełną swobodę w wewnętrznym obrocie własnych produkcyi natury i sztuki na całej przestrzeni naszego panowania; *powtóre:* ułatwić sam bieg handlu wiernych poddanych naszych i przejazdów ich z iednego kraiu do drugiego, i nakoniec *potrzezie:* zachęcić i wzmocnić handel *Jarmarków Warszawskich*, a wskutek tego rozkazujemy:

1) Wszelkie surowe produkta obudwóch kraiów, wysyłane przez wiernych poddanych naszych dla wewnętrznego użytku, przepuszczają bez przeszkody i wolno przez komory i przykomórki celne ustanowione na linii między Cesarstwem Rossyjskiem a Królestwem Polskiem, tak iako i na powrót, nie pobierając cła, niezadając zaświadczeń pochodzenia, deklarując zaś tylko nazwisko właściciela, miejsce przeznaczenia, ilość i cenę takowych, w celu zapisania do ksiąg przykomórków i komor celnych.

Z tego ogólnego przepisu wyłączają się sól, tytuń i tabaka, względem których, po zastosowaniu postanowień w obudwu kraiach istniejących, wydane zostaną szczególne przepisy.

2) Pobieranie cła wychodowego od produktów Cesarstwa Rossyjskiego przeprowadzanych przez Król: Polskie dla wyprawdzenia za granicę tak rzekami, iako też lądem, ustanowić w miejscach dogodniejszych, za wspólnym porozumieniem się *Ministra Finansów* z Rządem Królestwa.

3) Rękodzielne i fabryczne wyrobki, oraz wszelkie produkcyje sztuk i rzemiosł wyrabiane wewnątrz Cesarstwa i Królestwa, przepu-

szczać równie bez przeszkody i wolno tam i na powrót, opatruiąc ie poprzedniczo, na dowód ich pochodzenia, w zaświadczenia władz miejscowych; z tøy ogólney reguły wylęcza się wódka i wszelkie spírityusy, tudzież karty do gry, względem których nastąpić mają szczególne postanowienia.

4) Towary i wyrobki wypracowane z własnych surowych produktów kraiu, dla większego zachęcenia tøy gałęzi przemysłu, przepuszczć bez opłaty cła. Co się zaś tycze wyrobku z produktów surowych kraiów zagranicznych, kroki, iakie w tøy mierze potrzebnemi się okażą, przepisane będą w szczególnem rozporządzeniu.

5) Gdy nadużycia mogące się wydarzać w czasie przeprowadzania bez opłaty cła przez Królestwo Polskie do Rosyi wyrobków zagranicznych wszelkiego rodzaju pod nazwiskiem tamtejszych, byłyby również szkodliwe i dla dochodów Skarbu, i dla postępu własnych fabryk obudwóch kraiów: dla zapobieżenia więc takowym stanowi się, aby wszelkie ekspedycye wyrobionych produktów Królestwa Polskiego do Rosyi, opatrzone zaświadczeniami władzy miejscowey względnie ich pochodzenia, uskuteczniarne były niemaczey, iak przez Warszawę, gdzie zwierzchność komór celnych Rosyjskich rozpoznawszy zaświadczenia, wiarna stwierdzić podpisem swoim rzetelność ich i zgodność. — Z tego wylęcają się tylko wyrobki tych fabryk i rękodzielni, które zostaię w odległości od Warszawy, nie mogą bydź posyłane do tego miasta bez poniesienia strat, a które z tego powodu pozwala się wyprawiać prosto przez linię. Względem sposobu zaś stwierdzania zaświadczeń na ich pochodzenie przez władze miejscowe udzielanych, szczególne urządzenie uczynione będzie.

6) Wszelkie towary i wyrobki rękodzielnicze, przywożone do Rosyi z Królestwa Polskiego bez takowych zaświadczeń wydawanych na zasadzie poprzedzającego artykułu przez władzę miejscowę Króli Polskie; z wizą na takowych władz celney Rosyjskiej w Warszawie, powienny bydź uważane iako zagraniczne, i opłacać cło na też przepisane.

7) W celu usunięcia wszelkich zamiarów defraudacyi, Rząd Królestwa sporządzi zaraz wykaz exystujących fabryk, rękodzielni i tym podobnych zaprowadzeń w Królestwie; wyszczególniając iakość i ilość wyrabianych w nich produktów, miejsce, gdzie się takowe

znayduią, oraz nazwisko fabrykanta lub właściciela, z dołączeniem stępla fabryki, i takowy zakomunikuie władzy celney Rosyjskiej w Warszawie; w miarę zaś ustanowienia na nowo podobnych zakładów, będzie o nich też władzę uwiadamiać.

8) Poddanym wszelkiego stanu Króles: Polskiego, w równi z naszymi poddanymi Cesarstwa Rosyjskiego, pozwolić zapisywać się do giełd, i korzystać z wszelkich prerogatyw kupcom giełd przez manifest Nasz d. 1 Stycznia 1807 r., oraz inne ustawy, nadany J.

9) Równie też kupcy giełd Cesarstwa Rosyjskiego korzystać mają z tych prerogatyw we wszystkich miastach Królestwa Polskiego, z zachowaniem tych prawideł, które tam dla poddanych Królestwa są przepisane.

10) Podczas przejazdu wiernych poddanych Naszych Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego wszelkiego stanu, tak tam, iako też na powrót, nie żadać żadnych innych paszportów lub pism nad te, iakie się udzielaię w czasie przejazdu lub przechodu z iedney gubernii wewnętrzney do drugiey.

11) Dla tém większego wzmocnienia i zachęcenia handlu na jarmarkach Warszawskich, od wszelkich towarów zgranicznych prowadzonych zrzeczonych jarmarków w granicę Cesarstwa, w przeciągu trzech lat czynić rabat z cła taryffą przepisanego przy opłacie takowego w Warszawie na komorze celney główney Rosyjskiej po kopieek 10 od rubla opłacanego cła, przy opłacie zaś takowego cła na komorach wewnętrznzych Rosyjskich po kopieek pięć.

12) Wszystkie niniejsze postanowienia przyprrowadzić do zupełnego skutku, poczyniając od dnia 1go Stycznia następującego 1820 roku. Senat Rządzący niezauiedba poczynić wszelkie potrzebne rozporządzenia, końcem przywiedzenia niniejszych prawideł do należącego skutku.

w Warszawie dnia 3/15 Października 1819 r.
Na oryginalne własną Jego Cesarzkiej
Mości ręką.

(podpisano tak) ALEXANDER „
w Warszawie dnia 12 Stycznia 1820 r.

MINISTER
Minister Prezyduiący
(podp.) Mostowski,
Sekretarz Jeneralny.

(podp.) Aug. Karski.
Za zgodność, Sekre: Jeneral,
Kom: Rz. Spraw Wewn: i Polic:
Aug. Karski.

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 18GO STYCZNIA ROKU 1820 WĘ WTOREK.

Doniosło się, że P. Katalani miała wyjechać do Lwowa. Jakoż wyjechała w dniu przez nią oznaczonym. Ale dla zasypanej śniegiem drogi i wielkiej dnia tegoż zawieruchy, powróciła do tutejszej stolicy, uciechawszy parę mil, i dotąd tu bawi. Da ona znowu koncert w przyszły Poniedziałek, na który dostanie biletów w Biórze sztuk pod kolumnami przy ulicy Miodowej.

Stopnie zimna.

Dnia 16 było stopni zimna 19. — D. 17
8 — dziś 10.

TEATR NARODOWY

W Niedzielę dana była opera: *Opera włoska w podróży* i Balet *Nowa Osada Terpsychory nad Wisłą*.

Dziś Komedia *Dwóch Sieciechów*, i Balet *Młynarze*.

we Czwartek; Opera *Dzwonek*.

U W I A D O M I E N I A.

Delegacja Administracyjna w zastępstwie Rady Stanu Królestwa Polskiego.

Mając z poczty zwrócone wezwanie do Wawrzeńa Graszковского byłego dzierżawcy folwarku Wielatki, w ekonomii Obrytte, z dopisaniem, że już nie żyje; wzywa niniejszem piśmie publicznem sukcesorów wspomnionego Graszковского, ażeby w przeciągu sześciu tygodni, od dnia dzisiejszego zaczynając, w sprawie obrachunkowej zdzierżawy wyrażonego powyżej folwarku do Delegacji Administracyjney wprowadzonę obronę podali, w przeciwnym bowiem razie, sprawa ta znochnie sądzoną zostanie.

Działo się w Warszawie dnia 18 miesiąca Stycznia 1820 roku.

(podpisano) Radca Stanu Vice Prezes Kozmian.

(podpisano) Radca Delegacyi Administracyjney Misiewicz.

Wyżły z druku dwa posiedzenia publiczne królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu.

Pierwsze obchodzone dnia 30 Lipca r. z. na uczczenie pamiątki uczonych mężów, a mianowicie Polaków, w którym się znajduje 1) rozprawa — „o pożytkach z czytania żywotów znakomitych nauką mężów, a szczególnie rodaków“ — przez X. W. Szweykowskiego Teol. Doktora, Rektora Uniwersytetu; 2) o Andrzeju Fryczu Modrzewskim pisarzu dzieła w szesnastym wieku wydanego „o Poprawie Rzeczypospolitey“, przez X. Szanińskiego O. P. Doktora, profesora zwyczajnego. — Drugie dnia 8 Października r. z. na pamiątkę założenia tutejszego Uniwersytetu, w którym znajduje się 1) Sprawozdanie o stanie królewsko-Warszawskiego Uniwersytetu z roku 1817 zdana przez X. W. Szweykowskiego Teol. Doktora, Rektora Uniwersytetu; 2) rozprawa o filozofii przez A. J. Zabellewicza Fil. Doktora, Profesora zwyczajnego filozofii. Można dostać na Krakowskim Przedmieściu w Księgarni JPP. Zawadzkiego i Węckiego uprzywilejowanych księgarzy Dworu Jego Królewskiej Mości — na Międzyulicy w Księgarni JP. Glücksberga Księgarza i Typografa Król. Wars. Uniwersytetu, tudzież u Pędela Głowskiego w Gmachu nowym Uniwersyteckim obok pałacu Kazimirowskiego. — Cena egzemplarza na dobrym papierze. złt. 1 gr. 15. — w Warszawie dnia 16 Stycznia 1820 r.

W drukarni N. Glüksberga wyszedł przekład Traiodyi w 5 aktach na wiersz polski, w języku niemieckim przez A. Klingemanna napisanej. Wstęp poprzedzający tę traiedyę jest pod wielu względami na literaturę niemiecką ciekawym i interesującym; daje wyobrazenie obyczajów, jakie były w wieku XV w Niemczech. Tłumacz poświęcił pierwiastki pracy swojej na korzyść instytutu głucho — niemych, i zysk z wyprzedanych exemplarzy przeznaczył na ich dobro. Można dzieła tego dostać w księgarniach XX. Piarów, Glüksberga, Zawadzkiego i Weckiego, Pakszty i Szczepańskiego. Cena exemplarza na pięknym papierze w formacie wielkim in 8vo po zł: 5, na ordynaryjnym po zł 3.

W Księgarni niżej wyrażonych wychodzą z druku tabelle do nauki czytania, stosownie do sposobu wzajemnego uczenia ułożone, i częścią litograficznie, częścią drukiem starannie na wielkich arkuszach i dobrym papierze wybite. Ukończone już są tabelle na Klasse 6. tej metody w liczbie tabell 36. I tych już dostać można za cenę Zł: 6. Niem ukończony zostają tabelle na Klasse 7, to jest ostatnią w liczbie 12, cały asortyment tych tabell w liczbie 48, gdy ukończone zostaną, kosztować będzie zł: 8 — Tabelle te, które uważać można jak powszechny Elementarz na wielkie arkusze rozłożony, zajmują całą naukę czytania, od poznawania liter, składania ich po dwie, trzy, cztery, do czytania krótkich zdań, przysłówiów i przepisów religijnych i moralnych. Są one nie tylko dla samęgo wzajemnego uczenia metody użyteczne, ale i w każdéj szkole zastąpić mogą tém korzystniey szczególne Elementarze, że uczniowie nie osobno każdy po kolei nad swemi książeczkami ślęczą, ale się na wspólnych tabellach, wielkimi literami wybitych razem uczą, co i uczniom i nauczycielom oszczędzi mozółu i czasu. — Do objaśnienia powyższych tabell służyć może za przewodnika książeczka pod tytułem: *Wykład sposobu wzajemnego uczenia, zwanego metoda Bankastra, dla dokładnego objaśnienia chcących ten sposób zaprowadzić, a mianowicie dla Nauczycieli do prowadzenia szkoły według tego urzędzenia sposobających się, kosztująca sht: 1 gr. 15.* — Dla dogodniejszego i trwalszego użycia wyż wspomnianych tabell, przysposobione być mogą na żądanie exem-

plarze na tegich takturach, które na wszystkie sześć Klass kosztują zł: 24.

Zawadzki i Wecki.

Uprzywilejowani Księgarze i Drukarze Dworu Królestwa Polskiego.

OBWIESZCZENIA.

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Stosownie do przepisu artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje ninijazem do powszechney wiadomości, iż Trybunał Cywilny I rzęzy Instancyi Woiewództwa Krakowskiego wyrokiem swym w dniu 30 Listopada r. z. na powództwo Anny Baierowey w mieście Zarnowie Obwodzie Olkuskim zamieszkałej, przedstawowczo wydanym nakazał śledzenie nieprzytomnego męża powódki Jakóba Baiera, który będąc w roku 1807 z wzmiankowanego miasta Zarnowa do woyska austryackiego wziętym, według podania powódki, żadney wiadomości o życiu i pobycie swym nie udziela. — Do uskutecznienia rzeczzonego śledztwa Podsedek Powiatu Pileckiego jest delegowanym.

w Warszawie dnia 4go Stycznia 1820.

Minister Prezydujący
Fr. Węgleński.

Sekretarz Jeneralny, Referendarz Stanu
Haniewicz

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

Stosownie do artykułu 118 Kodexu Cywilnego podaje do publiczney wiadomości, iż Trybunał Cywilny Woiewództwa Augustowskiego wyrokiem swym na powództwo Agnieszki z Kuchlińskich Kosińskiej we wsi Barglewie Gminy Nita, w Obwodzie Augustowskim zamieszkałej, w dniu 15 Października r. z. wydanym nakazał śledzenie nieprzytomności Andrzeja Kosińskiego męża powódki, który zaciągawszy się w roku 1812 do pułku 6 ułanów woyska byłego Księztwa Warszawskiego, według podania powódki, żadney od tego czasu o życiu lub pobycie swym nieudziela wiadomości. Do uskutecznienia tego śledztwa Podsedek Powiatu Dąbrowskiego jest delegowanym.

(Data i podpisy iak wyżej)

Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego.

Obwieszcza niewiadomych z pobytuswego sukcesorów s p. Jana Piotra dwóch i mion Barona de Scheffler byłego dzierżawcy

klucza Dąbrowki w ekonomii Lesznawola położony, aby końcem sprostowania i ukończenia wzajemnych zaskarbem ex re dzierżawy wynikających obrachunków z wszelkimi dowodami tak pretensy swoich do skarbu jako też że, są prawnymi sukcesorami zmarłego dzierżawcy Schefflera w biurze Komisarsza Obwodu Warszawy na dzień 24 Stycznia 1820 ulega wodne i wieć się nieomieszkali, żądane dowody delegowanemu do obrachowania pretensy wzajemnych Schefflera zaskarbem Komisarsza w obrachunkowemu Czarnotkiemu złożyli w przeciwnym razie, sami sobie winę przypiszą, jeżeli bądź dla niestawienia się, bądź dla braku dowodów, wyrokiem Delgacyi Administracyjney do odpowiedzialności pociągnięci i następnie przez Komisaryą Woiewódzką exakwowani zostaną.

w Warszawie dnia 30 Grudnia 1819.

Prezes
Rembieliński
Sekretarz Jeneralny
Filipecki.

Komisaryą Woiewództwa Mazowieckiego

Ekonomia Warszawska w Woiewództwie Mazowieckim w Obwodzie Sochaczewskim położona do której należą folwarki — Złbk Kamionek — Żeranie i część Brudna, wraz z propinacją i innymi użytkami wypuszczoną będzie w jednoroczną dzierżawę od 1 Czerwca 1820 roku, ogółem lub szczególnymi folwarkami,

Maący ochotę otrzymać w dzierżawę wspomnianą ekonomię lub szczególny z nich folwark, przystępując do przedstępnych układów obowiązani są złożyć,

Imo Dowody sway kwalifikacyi ściśle zastosowane do przepisów kwalifikacyjnych ogłoszonych przez Komisaryą Woiewódzką w Dzienniku Woiewódzkim z roku 1818 N. 88.

zdo Kasyą odroczonej dzierżawy wyrównywaląc wgotowiznie lub wobligacyjnych skarbowych hipotecyjnych.

gto Część dzierżawney summy, czyli pierwszą kwartalną ratę wgotowiznie.

Otrzyga się pryncem, iż bez dopełnienia powyższych warunków niak do układów przypuszczonym ni będzie — Owarunkach kontraktu różnie tak doznoda h szczególowy h ekonomii Warszawskie, można będzie bliższą powziąć wiadomość w biurze wydziału dóbr i la-

sów Rządowych Kommissyi Woiewództwa tu-tejszego każdego dnia od godziny 9 rana do 4 o południu. Termin do układów o dzierżawę tychże dóbr, przeznacza się na dzień 24 Marca 1820 roku.

w Warszawie dnia 8 Stycznia 1820

(podpisy jak wyżej)

Pisarz Aktowy na Opoczński Powiat nominowany, i w Powiat Konecki delgowany. — W skutek wyroku wysokiego Trybunału Cywilnego I Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego na dniu 23 Kwietnia bieżącego 1819 roku zapadłego, i wydzierżawienie dóbr Cieklińskie przez publiczną licytacyą przed Notaryuszem właściwego Powiatu, w którego obrębie dobra te położone są, odbył się mającą stanowiącą, a następnie przez wyrok Najwyższego Sądu Appellacyjnego Królestwa Polskiego na dniu 6 Lipca także bieżącego roku zażady, co do tego i innych przedmiotów potwierdzonego, ze strony pełnomocnika JO. Xięcia Janci na Hessa Darmstadt w porządku pomienionych dóbr Cieklińskie przez publiczną licytacyą wydzierżawienia wezwany, takową licytacyą przez obwieszczenie w dniu 17 Lipca b. r. wydane i w pismach publicznych umieszczone na dzień 10 Sierpnia b. r. ogłosił. — Stało się, że z powództwa o przeciąg dzierżawy licytacya ta w exekucyi swej wstrzymana została. — Następnie przeto Najwyższy Sąd Appellacyjny Królestwa Polskiego s. o. t. n. rozwiązując wyrokiem swoim dnia 30 Listopada b. r. wydanym wszystkie warunki do wydzierżawienia tych dóbr przez ich dzi Xięcia de Hessen Darmstadt ułożone potwierdził, i dobra te podług tych warunków wydzierżawić nakazał. — Z rzem podpisany ze strony pełnomocnika tegoż JO. Xięcia de Hessen Darmstadt o wydzierżawienie tych dóbr pod dzisiejszym wezwany, niniejszem do publiczney porocze wiadomości, jako dobra czyli państwo Cieklińskie w Powiatach Koneckim i Szydłowieckim Obwodzie Opoczńskim Woiewództwie Sandomirskim położone, składające się z folwarków Miedzierza, Cieklińskie, Lipa Kolszowy, i innych wielu zaobnych wsi, tudzież fabryk żelaznych, do których należą dwa wielkie piece, siedm fryszerek, toporna fryzownia, z wszelkimi przeto dóbr tych intrasami, propinacją, czynszami, młynami, przez publiczną

licytacją przed podpisanym Pisarzem aktowym Opoczyńskiego Powiatu odbyć się mającą, na lat sześć nieprzerwanie po sobie następujących więcej dającemu wydzierżawionemu będą. — Mianowicie warunki dzierżawy są: — a) że nikt do dzierżawy jako licytant przypuszczonym niebędzie, dopóki summy 10,000 złp. na ręce urzędnika licytacji odbywającego nie złoży, tudzież — b) że na pierwsze licyty wywołanie, wydzierżawienie to poczynąć się będzie od summy 68,400 złp. niemniej — c) że dzierżawa ta co do odebrania dóbr w posiadłość poczynąć się będzie w dniu 15 Lutego przyszłego 1820 roku, skoro najwięcej dający warunkom licytacji w należnych terminach odpowie. — Raszta zaś warunków, jak niemniej i urzędowy wyciąg intraty pomienionych dóbr, każdemu życzącemu w kancelaryi podpisanego, jak równie we wsi Rudzie w Powiecie Konieckim zamieszkania pełnomocnika Xęcia dziedzica każdego czasu okazane być mogą. — Licytacja zaś ta odbywać się będzie w kancelaryi podpisanego w mieście obwodowym Końskie wielkie i kamienicy pana Franciszka Jakubowskiego przy Zamkowej ulicy pod liczbą 11 dnia trzynastego pierwszego Stycznia przyszłego 1820 roku od godziny 9 zrana. — Wzywa przeto wszytkich chęć licytowania mających, jak niemniej JO. Xęcia Dziedzica pomienionych dóbr i wierzycieli tego, aby się w pomienionym terminie i miejscu stawili.

Dań w Końskich dnia 27 Grudnia 1819

Jan Flor: Zakrzewski.

*Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi
Województwa Mazowieckiego.*

Wiadomo czyni komu o tém wiedzieć potrzeba, że possessya drewnia a z trzech dworków, s. ichyza, magazynu, komorków, zabudowania obejmującego w sobie stajnią dużą, trzy stajnie mniejsze, wozownie trzy, i szopę z stajenką małą, dalej chlewków, pompy i innych zakątków, oraz oparkienią z drzewa sosnowego, niekoniec z piwuc częścią murowanych składających się, jednym numerem 208 oznaczona, w Pradze pod Warszawą przy ulicy Żąbkowskiej i Brudnej, w Cykule i Gminie 8 miasta Warszawy, w Powiecie i Obwodzie Warszawskim Wojew: Mazow: na gruncie czynszowym do Korony i Narodu należą-

cym sytuowana, aktem Ur. Marcina Ciechanowskiego Komornika w całej obszerności opisana, w posiadaniu i pod zarządzaniem samego dłużnika Starozakonnego Chaima Markusa zostająca, na instancją JP. Karola Nikolaus kupca i obywatela miasta Warszawy, w témże mieście przy ulicy Piekarskiej Nro 133 mieszkającego, tudzież W. Jerzego Kurtyza kupca zboża i trunków za ranicznych przy ulicy Maryensztadt Nro 2624 w Warszawie mieszkającego, w drodze exekucyi przeciwko temuż Staroz: Chaimowi Markusowi dłużnikowi handlem trudniącemu się, w Pradze pod Warszawą N. 208 mieszkającemu poieraney, przez tegoż Komornika Sądu Appellacyjnego Król. Polk. Marcina Ciechanowskiego w Warszawie N. 743 mieszkającego, końcem wyłączenia i sprzedaży sądowej dnia 18 mca Listopada r. z. 1819 zajęta i zaarrestowana została; którego to zajęcia sporządzony protokół wręczony był W. Tomaszowi Boguckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV. Powiatu i miasta Warszawy, W. W. centemu Łokowskiemu Burmistrzowi przedmieścia Pragi, JW. Karłowi Woydzie Prezydentowi miasta Warszawy, przez U: Jana Barankiewicza S. kretarza Dziekan k utrzymującego widymiacemu, wszystkim w iednym dniu 7 mca Stycznia 1820 roku. — Następnie, takowe zajęcie z at. etami wręczeń i widymat w iednym zostało do Xąg zaarrestowań w Kancelaryi Hipoteczney Ziemiachkiy Wojew: Mazow: przez W. Eusachego Firmankiewicza Pisarza téżże Kancelaryi Hipoteczney utrzymywanych dnia 8 Stycznia r. b. 1820, a d. Xęgi podobney w Kancelaryi Pisarza Trybunału niżej podpisanego d. 12 mca i r. tychże bi. żących. Pierwsza publikacja zboru objaśnień i warunków sprzedaży téy odbywać się będzie na publiczney audyencyi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Wojew: Mazow: posiedzenia swoje w Warszawie przy ulicy Senatorskiej w pałacu N. 460 odbywającego, dnia 29 mca Lutego r. b. 1820, a to za sprawą i popieraniem W. Cypryana Ossowskiego Patrona przy tymże Trybunale, w mieście Warszawie przy ulicy Senatorskiej N. 478 mieszkającego, u którego JP. Karol Nicolaus i W. Jerzy Kurtyza zamieszkanie obrali sobie. — Działo się w Warszawie w Kancel: Tryb: Cyw: I. Instanc: Wojew: Mazow: d. 13 Stycznia 1820 roku.

Żmichowski Pisarz.

Wywieszono niniejsze obwieszczenie na tablicy w sali audyencyonalnej Trybunału d. 13 Stycznia 1820 roku.

Zwischowski Pisarz.

Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni komu o tém wiedzieć należy, że część wsi Kuligowa od imienia Choieckich Choieczczyzną zwana, na lewey stronie rzeki Bugu w Powiecie i Obwodzie Stanisławowskim, Woiewództwie Mazowieckim, Gminie Chałęckiej, pod Oaregiem Sądu Pokoju Powiatu Stanisławowskiego położona, w possessyi dzierżawnej Ur. Franciszka Bzezińskiego zostająca, i przez niego obrabiana, aktem Ur. Marcina Ciechanowskiego Komonika Sądu Appellacyjnego Królestwa Polskiego w całej swęj rozległości opisana, a w ekukcyi na instancyę JPanstwa Urzadu z Choieckich Konarskiej, po niegdy Michale Mikołaju Konarskim pozostałej wdowy, w wsi Guzowatce w Powiecie Stanisławowskim, Woiew: Mazow: mieszkającej, Józefy z Choieckich Chmielewskiej po niegdy Melchorze Chmielewskim pozostałej małżonki, w mieście Warszawie N. 278 przy ulicy Freta w Obwodzie Warszawskim mieszkającej, i Joanny z Choieckich Woynarowskiej R. f. la Woynarowskiego obywatela i sbr. ka. ta obuwia małżonki, czyli obojga Woynarowskich małżonków, w témże mieście Warszawie przy ulicy Piekarskiej N. 131 mieszkających, jako niegdy Antoniego Choieckiego i Anny z Boguckich małżonków córki i successorki, przeciwko dłużnikowi Ur. Andrzejowi Xweremu dwóch imion Choieckiemu, niegdy Franciszka Choieckiego i Barbary z Glink w małżonków synowi, teżże części wsi Kuligowa w Powiecie i Obwodzie Stanisławowskim położoney dziedzicowi, i tamże zamieszkanie prawne obrane mającemu, a tymczasowo we wsi Wiskach, w Powiecie Radzyńskim, Woiew: Podlaskim mieszkającemu, popieraney, końcem sądowego wywłaszczenia i sprzedaży w dniu 19 Sierpnia r. 1819 całkowicie przez tegoż Ur. Marcina Ciechanowskiego Komonika Sądu Appellacyjnego Królestwa Polskiego, w mieście Warszawie przy ulicy Rymarskiej N. 743 mieszkającego, zajęta i zaarrestowaną została, którego to zajęcia sporządzony protokół wręczonym został

w kopii Pisarzowi Sądu Pokoju Powiatu Stanisławowskiego Ur. Władysławowi Lesniewskiemu, i W. Józefowi Gierlitz Kommissarzowi Obwodu Stanisławowskiego w dniu iednym 6 Września r. 1819, tudzież wręczonym został W. Józefowi Woyciechowi dwóch imion Czarnowskiemu Wójtowi Gminy Chałęt, do której część zajęta wsi Kuligowa należy, dnia 7go miesiąca i roku tychże; następnie, takowe zajęcie i zaarrestowanie w pisanem zostało do Xąg zaarrestowań w Kancellaryi Hipotecznej Ziemiańskiej Woiew: Mazow: przez W. Eustabiego Formankiewicza Pisarza teżże kancellaryi utrzymywanych dnia 11go miesiąca i roku tychże samych, i potem do Xąg podobnych niżej podpisanego Pisarza Trybunału dnia tegoż 11 Września 1819 roku. Dalszy wyciąg artykułem 68a procedury cywilnej przepisany, na tablicy audyencyonalnej Tryb: d. 13 Wrześ: r. tegoż 1819 wywieszonym został, poczem pierwsza publikacya zbioru objaśnień i warunków sprzedaży d. 27go Paź: r. tegoż, druga d. 11 Li topada r. t. 1819, a trzecia d. 29 mca i r. tychże nastąpiły; po których trzech publikacyach na terminie przygotowawczego przysądzenia w dniu 11 mca Stycznia r. b. 1820 odbytym, wyrokiem w dniu tym zapadłym wyżej wspomiana część wsi Kuligowa za sumę zł: 6000 W. Janowi Damięckiemu Patronowi Tryb: Cyw: Woiew: Mazow: w Warszawie w r. nku Starogo ministra N. 63 mieszkającemu, u którego successorki i córki ś. p. Antoniego Choieckiego i Anny z Boguckich małżonków zamieszkanie obrali sobie, przygotowawcze przysądzenie zostało, i d. 23 Lutego 1820 r. do ostatecznego przysądzenia wyznaczonym został; zatem tak o odbytych trzech publikacyach i przygotowawczem przysądzeniu, oraz o summie, za jaką nastąpiło, iako też o ostatecznem przysądzeniu dnia 23 Lutego 1820 r. zrana o godzinie 9tej na audyencyi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego, posiedzenia swoje w Warszawie przy ulicy Senatorskiej Nr 460 odbywającego nastąpić mającemu, wiadomo się czyni. — Działo się w Warszawie w Kancellaryi Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego — dnia 15 Stycznia.

Zwischowski.

Pisarz.

**Pisarz Trybunału Cywilnego I. Instancyi
Województwa Mazowieckiego.**

Wiadomo czyni komu o tem wiedzieć należy, że possessya z browarem murowana, gontami pobita, z mielcuchem, suszarnią i stajnią murowanemi, pod jednym ciągłym dachem, dachówką pokrytym, młynem końskim gontami pobitym, w większej części murowanym, a w mniejszej drewnianym, szopą i stodolą, o jednym klepisku, drewnianemi, oraz gruntami tu w Warszawie przy ulicy Prąkopolowej pod liczbą 3108 w Obwodzie Warszawskim w Cyrkule i Gminie 4, na gruncie czynszowym Narodowym stojące, dokładnie przez Ur. Cechanowskiego Komornika exekwującego opisana, przez tego właściciela JP. Hoffmana fabrykanta oiszdoposiadana, w wykonaniu na instancyą JP. Karola Werlich, obywatela Warszawskiego profesora kr. wieckiej muzyki, w domu pod liczbą 372 przy ulicy Krakówkiej przedmieście mieszkającego, jako przez akt urzędowy cełszy do poszukiwanej wierzycielskiej prawnabywcy, przeciwko temuż Krystyanowi Hoffmannowi i Rozali z Brantow małżonkom, wposesyi wyżej wspomnianej N. 3108 w Warszawie położonej mieszczącej, popierały, przez Ur. Marcina Cechanowskiego Komornika Sądu Apel. Król. P. Is. w Warszawie przy ulicy Rymskiej N. 743 mieszkającego końcem wywłaszczenia i sprzedaży sądowej dnia 23 Grudnia r. z. 1819. zajęta i opisaną została; takowe zajęcie urzędowe było Piąrrzowy Sąd Pokoju Wydziału II. Powiatu i miasta Warszawy Ur. Janowi Mściwojew kiemu i JW. Karolowi Wydziału Prezydentowi miasta Warszawy, w borse tego na ręce dziennikarza Ur. Barankiewicza w jednym dniu 30 Grudnia r. t. 1819: na tępnie, toż samo zajęcie wpisane do X. g. zaarrestowań w kancelaryi H. otoczny i Zemiańskiej Wojew. Mazo: przez W. Eustachieg. Formankiewicza, Pisarza także Kancelaryi, dnia 3. Stycznia 1820 r. a do Xiegi podobna yze zaarrestowań Pisarza Trybunału Wojew. Mazo: niżej podanego dnia 12 Stycznia r. b. 1820. Pierwsza publicacya zboru (biaśnień i warunków) sprzedażi tej odbywać się będzie dnia 29 Lutego r. b. 1820 w sali audyencyonalnej Trybu: Cywil. I. Instancyi Wojew. Mazo: posiadzenia swoje w Warszawie przy ulicy Senatorskiej N. 460 odbywającego, a to za sprawą i popieraniem

Patrona tegoż Trybunału Ur. Felixa Jasińskiego, w Warszawie przy ulicy Długiej Nro 589 mieszkającego, u którego wierzyciel JP. Werlich zamieszkanie ma obrane. — Dzieło się w Warszawie w Kancelaryi Trybu: Wojew. Mazo: dnia 13. mca Stycznia r. ku 1820.

Żachowski Pisarz.

Wywieszono niniejsze obwieszczenie w sali audyencyonalnej Trybunału dnia 12tego Sycpnia roku 1820.

Żmichowski Pisarz.

DONIESIENIA

Gdy przekonujące mnie doszły wiadomości, iż JW. Antoni, Władysław, Atenazy, Tadeusz, Hrabio: bracia Ostrowscy, i Michał Potocki, tudzież siostry, Ludwika Hrabina Potocka, Helena Hrabianka Ostrowska, i sukcesorowie Juli z Hrabio: Ostrowskich Ledochowskiej, to jest: Józef, Tadeusz, Tymoteusz, Jęnatcy bracia Hrabio: Ledochawscy, tudzież ich siostry Apollonia z Ledochowskich Alexandrowiczowa i Izabella z Ledochowskich Reabielńska, inż. to przez akt urzędowy daty 15 Listopada 1819 roku, inż. także przez tak zwany kompromis daty 30 Listopada 1819 roku, pominawszy testamenta dwa oycy wspólnego JW. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego Senatorsa Wojewody Królestwa Polskiego, jeden daty 25 Kwietnia 1810. drugi daty respective 20 Października 1814. 24 Kwietnia 1815. 1go Maja 1815 roku i z których pierwszy trzema równogłównemi wyrokami trzech Instancyi zarządzoneym został, niebaczni na schedę podpisaną, która wpiętej części po udeterminowanych przez wspomniane testamenty dla sióstr posagach, temuż należy, tak pieniędzmi gotowemi, jako też i activami podzielił się; — ostzegam wszystkich, którzy c, bądź z masy wspomnianej s. p. Tomasza Hrabiego Ostrowskiego, czli to jako depozytaryusze posiadają, lub cożkolwiek w kapitałach i procentach do masy, jako dłużnicy, są winni, aby do póty póki sprawa o uchylenie dzieł wspomnianych nieprawnych względem podpisanego praw nie przesądzić nie mogąc, i d. i. aly reszty testamentami nierozporządzonego majątku skonfisczane nie będą, o co inż. kroki prawne wstępne uczynione zostały, nie współsukcesorom na początku wymienionym nie wydawali, ani

nie płacili, lecz gdy inż terminu płacenia wypadł, do depozytu sądowego należności złożyli: — inaczey, każdy temuż ostrzeżeniu przeciwnie czyniący sam sobie winę przypisze, gdy pomimo zapłaconia nielegalnego przez podpisanego o powtórne zapłacenie temu wypadac będzie, pocieganym zostanie. — Warszawa 5 Stycznia roku 1820.

Franciszek Habia Ostrowski.

Niżey podpisana utrzymując od roku 1800 pensyą patent, w mieście Warszawie wyrokiem wysokiey Komisji Oświecenia wzwana w roku przeszłym przy nowym urządzeniu w tytułów na szkoły i pensye, zatwierdzołą zostałam na utrzymywanie pensy; donosząc więc o tem rodzajom dotąd zostających u mnie patent, mam honor polecić się ich łaskawym względom, oraz tych wszystkich, którzyby, w oddawaniu do mnie swych dzieci ufnością swą zaszczycić mnie raczyli.

Maryanna Maciejowska
Ulica Grodzka N. 364.

Zawiadamia się władze wojskowe, iako cywilne, że dymissya Balcera Balickiego żołnierza abszytowanego z pułku grenadyerów Gwardyi Wojska Polskiego, podpisana na dniu pierwszym Listopada 1819 roku przez JW Jenerała Tolńskiego Szefa Sztabu Głównego, wraz z prozbą o wolny pobyt w Warszawie, zgubioną została; przeto ostrzega się, że rzeczona dymissya nikomu służyć nie może, gdyż w właściela rękę się nie znajduje. — Przytem uprasza, jeźliby kto wyż rzeczoną dymissyą znalazł i właścicielowi oney przy ulicy Nowy świat pod liczbą 1275 zostającemu oddadź raczył, oprócz najwyższey wdzięczności, złotych ośmnastie za fatywę nagrodzić przyrzekam.

Balcer Balicki dymissjonowany żołnierz

W dniu 20 miesiąca bieżącego o godzinie 2 po południu i dni następnych o tymże czasie sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą ruchomości następujące: garderoba wojskowa, cywilna, pościel, bielizna stołowa,

szkło, fajans, meble, nakoniec biblioteka, tudzież pojazdy, konie wierzchowe i angowe, stalienne zaprzęgi i narzędzia, w pałacu Komisji Woyny Prymasowski zwanym, w pawilonie po lewey stronie, w zamieszkanu niegdy Karola Sierakowskiego Jenerała artylerji; przytem sukcesorowie tegoż Jenerała, uwiadamią kogo należy, iż wszelkie przedmioty, bądź co do żywności, garderoby i. t. d. zgłębą wszystko, za gotowe pieniądze nabywanem było. — w Warszawie dnia 14 Stycznia 1820 roku.

Niżey podpisany utrzymujący w Warszawie od lat 9 handel win francuskich, perfumów i innych tego rodzaju towarów, używszy dotąd zaufanie łaskawey publiczności, ma zaszczyt ją uwiadomić, że podczas ostatniego iarmarku odebrał znaczny transport wszelkiego gatunku wina, tak z gatunku bordeaux, burguńskie iako i szampańskie, które zapisał wprost właściciowych mieysc. — Wszystkie pomienione towary przedawać będzie za cenę najmierniejszą, a osoby, które raczą go zaszczycić swoim zaufaniem, znajdą w ie-^g handlu drukowaną cenę tak na butelki i garce, iako i oxefiy.

J. B. Taffe w domu niegdyś Röslera od ulicy Senatorskiej między sklepem korzennym a sukienym N 45^t.

Podaje się do wiadomości publiczney iż w dniu dzisiejszym nadeszła świeża zwierzyna, to jest, iazbaki i cietrzewie, raz masło Litewskie, i znajduje się w Marywilu w sklepie pod N. 2 przy ulicy Nowo-Senatorskiej pod filarami.

Podpisany, przy Sądzie Apellacywnym Królestwa Polskiego Adwokat, dla wiadomości stron interessowanych, oraz ułatwienia praktyki i pewny tymże korespondency donosi, iż miearka teraz przy ulicy Freta pod N. 261 w domu Łęszkiewiczowey na piętrowym pięttrze.

Turowski.

Handel kortsenny przy ulicy Piasey N. 105 położony uwiadamia przeswistną publiczność, iż otrzymał nowy transport kablonu stokfiszu i siedzi wybornych hollenderskich, które sprzedawane będą na beczki, achle, pół achle i kopy; obok tego uwiadomić ma zaszczyt, że w handlu pomienionym dostać można wia różnych i innych zagranicznych trunków wszelkiego gatunku, a to wszystko w cenie nappomierniejszey.

Stroskana Żona, którey Mąż Franciszek Morski z miasteczka Zawichosta, w Obwodzie i Województwie Sandomirskim leżącego przed laty przeszło czterema w Województwie Lubelskim pod pretekstem dwoięy familii udał się — i żadney wiadomości o swoim pobycie nieudziela — nayu rzezy miey każdego w szczególności, któryby podobnego imienia i nazwiska mógł znać wzmiankowaną osobę, ma honor upraszać — aby na koszt podpisany do miasteczka Zawichosta o życiu lub śmierci iej Męża łaskawie zwiadomić ją raczył.

w Zawichoscie dnia 2go Stycznia 1820 r.
Katarzyna z Szopkiewiczów M.ńska

Gdy wszelkie kupna bioręcesię za potrzeby JWW. H. Stanisławowstwa Potockich, w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmie: Nro 415 w pałacu własnym mieszkających, gotowemi pieniędzmi a tychmiast są opłacane, nikt zatem na rzecz tychże pod żadnym pozorem komukolwiek bądź z ich domowników nie wydawać na kredyt nie powinien; inaczey, kredyt ten za żaden uznany będzie, o czem wszystkich kupców i różnemi wiktuałami handlujących ninieyszem się ostrzeżę. — w Warszawie dnia 17 Stycznia 1820 roku.

W handlu Jana Gołembiewskiego przy ulicy Miodowej Nro 483 dostanie każdego czasu za gotowe pieniądze w różnym gatunku lakierowanych blaszanych tac, cukierniczek herbatników, lichtarzy i innych tym podobnych towarów, iako też chemicznych krzesiwek za tęż samę cenę, iak na walnym iarmarku sprzedawano pod Nro 47 w Marywilu. — Właści-

ciel tegoż handlu, chcąc z wielu artykułów towaru zupełnie się wyprzedać, uwiadomia przeswistną Publiczność, że towary rzeczono niżej ceny fabryczney sprzedawć będzie.
w Warszawie dnia 18 Stycznia 1820 roku.

Koce Węgierskie w różnych gatunkach, orsz i mydło barzkie pod N. 454 przy ulicy Krakowskie przedmieście niedaleko Króla Zygmunta dostać można, iak się już doniosło w gazetach Ner 99, 101 r. z. właściciel o nichże iako z samego mieysca ie mający, dla spiesznego wyjazdu za tańszą iak dotąd cenie takewe koce sprzedawć postanowił, o czem ma honor uwiadomić przeswistną publiczność

Posessya w rynku Nowego miasta N. 320 na gruncie dziedzicznym, co do hipoteki, podług praw uregulowana z wszelkimi do niej przyległościami i prawami własności jest do sprzedani; życzący sobie kupna takowej, raczy się zgłosić do właściciela teyżwniey zamieszkałego, od którego o warunkach kupna wiadomość powziąć będzie mógł.

Podaje się do wiadomości szanowney publiczności, iż tego samego gatunku octu, aże się dotąd od lat 20 w pałacu czternym przy ulicy Mazowieckiej N. 1349 sprzedaje, otworzony został nowy skład w pałacu dawniey Branickich a teraz Kawczyński barzy Krąkowskiem przedmieściu N. 1245; gdzie na wszelkie miary tegoż octu za pomierną cenę dostać można.

418 ciągnięcie loteryi odbyło się w przytomności osób od Rządu na to wyznaczonych w Warszawie w domu loteryynym w Poniedziałek dnia 17go Stycznia 1820 roku. Numery wyciągnięte z kofa są następujące:

70. 10. 73. 33. 15.

Przyszle ciągnięcie nastąpi dnia 23go Stycznia 1820 roku.

Ciągnięcie 1szej klasy siedmnestey loteryi Klassycznej odbywać się będzie dnia 14 Lntego 1820.